

[Udenrigsministeren]

yder lån til disse lande på lempelige vilkår. Danmark har været medlem af fonden siden dens oprettelse i 1972.

Siden 1978 har der været ført forhandlinger mellem banken og en række ikke-regionale lande med henblik på at skabe et bredere kapitalgrundlag for bankens virksomhed gennem en udvidelse af medlemskredsen. Forhandlingerne førte i maj 1979 til, at 21 ikke-regionale lande – heriblandt Danmark – erklærede sig villige til at tage de interne legale skridt, som er nødvendige for at blive medlem af banken.

Bankens aktiekapital på 1,47 mia \$ forventes i forbindelse med medlemskredsens udvidelse forøget med i alt 6,33 mia \$ fordelt på 2,75 mia \$ fra de nuværende medlemmer og 2,11 mia \$ fra de nye ikke-regionale medlemmer.

Det er regeringens opfattelse, at dansk medlemskab af Den afrikanske Udviklingsbank må anses for en naturlig fortsættelse af de bestræbelser, som tidligere har resulteret i dansk medlemskab af Den asiatiske Udviklingsbank og -fond, Den interamerikanske Udviklingsbank og dennes Fond for særlig Virksomhed og Den afrikanske Udviklingsfond.

Dansk medlemskab af Den afrikanske Udviklingsbank vil desuden give Danmark mulighed for yderligere at manifestere sig i et for dansk udviklingsbistand vigtigt område.

Regeringen finder det i denne forbindelse også betydningsfuldt, at medlemskabet vil give danske virksomheder mulighed for at deltage i leverancer til projekter finansieret af bankens midler. Mulighederne for at få del i sådanne leverancer vil i forbindelse med medlemskredsens udvidelse blive begrænset til bankens medlemslande.

Danmark forventes i forbindelse med indtræden som medlem af banken at tegne aktier til et beløb af 335,5 mill. kr., hvoraf 25 pct. eller 83,9 mill. kr. skal indbetales over en periode af 5 år i form af statsforskrivninger og kontante udbetalinger. Resten skal henstå som garantikapital for bankens forpligtelser i forbindelse med optagelse af lån på de internationale kapitalmarkeder. Det forventede danske bidrag er indarbejdet i udenrigsministeriets budgetoverslag for den pågældende konto og vil blive afholdt inden for rammerne af de samlede bevillinger til udviklingssamarbejde, som på de årlige fi-

nanslove stilles til rådighed for udenrigsministeren.

Vedrørende overenskomstens nærmere indhold henviser jeg til det foreliggende forslag.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om lærlingeforhold. (Lærlinges retsstilling ved virksomhedsoverdragelse).

(Lovforslag nr. L 93. Fremsat 21/12 79. Første behandling 30/1 80. Betænkning 29/2 80. Anden behandling 11/3 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 105 stemmer mod 22; 5 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1979.

(Lovforslag nr. L 96. Fremsat 23/1 80. Første behandling 6/2 80. Betænkning 27/2 80. Anden behandling 11/3 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Ingen har bedt om ordet ...

[Formanden]

Jo, hr. Glensgård ønsker ordet. Det var lidt sent, men bedre sent end aldrig – det skal vise sig.

Glensgård (FP):

Ja, for dem, der kender formanden, var det nok en lidt hurtig udtalelse. Når vi skal stemme om denne tillægsbevillingslov, så skal vi se på, hvad der er sket i årets løb. Nu har vi jo set af pressemeddelelser, at det konservative folkeparti og venstre mener, at der skal ske store offentlige besparelser. Jeg forstår på hr. Poul Schlüter, at han kan bekræfte, at det er det konservative folkepartis ønske. Nu gavner det ikke statsfinanserne så meget, at man kun har et ønske. Det gavner ikke så meget, at det konservative folkeparti udsender en pressemeddelelse om, at de vil lave store offentlige besparelser, når de ikke vil føre det ud i livet.

Vi kan jo se på betænkningen over lovforlaget, hvordan det konservative folkeparti har stillet sig i 1979 til de ekstra omkostninger, regeringen ville have pålagt de danske skatteydere. Jeg vil egentlig gerne, hvis hr. Poul Schlüter nu tager betænkningen og lægger den foran sig. Så vil hr. Poul Schlüter nemlig kunne se, at det er meget få gange i løbet af 1979, der står »÷ K« – det er altså ikke kommunisterne, men de konservative. Det skal da siges – jeg kan se på hr. Gammelgaard, at han nu vil til at protestere – at det har hjulpet en lille smule efter sidste valg. Det sker af og til, at de konservative får mandet sig op til at undlade at stemme. I onsdags havde vi jubilæum i finansudvalget, da stemte de konservative imod to gange. Det er sandelig store sager på et finansudvalgsmøde at se de konservative stemme imod to gange.

Vi har også set hr. Gammelgaard udtale til dagspressen, at nu skulle vi til at lave et totalt ansættelsesstop. Vi skulle ikke have flere offentligt ansatte. Vi kunne simpelt hen ikke bære det. Det er jo et godt argument at hælde ud i den konservative vælgerforening, men er det sådan, at det konservative folkeparti rent faktisk vil efterleve den pågældende udtalelse? Ja, det kan vi jo ikke måle på et enkelt finansudvalgsmøde om regeringens ansøgninger, men i onsdags mente de konservative i hvert tilfælde, at det var meget vigtigt at få ansat folk i DSB til gennemgang

af DSBs regnskaber. Ikke en enkelt lille bemærkning fra det konservative folkeparti om, at det da godt kan være, at disse stillinger skal oprettes, men det må ske på bekostning af, at nogle andre nedlægges. Nej, dér stemte det konservative folkeparti for regeringens ansøgning om flere offentligt ansatte i revisionsafdelingen i DSB.

Det skal vi håne dem for, men vi skal naturligvis ikke håne dem, hvis de er på vej i den rigtige retning. Derfor ville det være glædeligt, om vi kunne formå det konservative folkeparti, ja, for så vidt også partiet venstre, til i de kommende år at gennemgå aktstykkerne på en anden og mere kritisk måde, end de har gjort hidtil. Det ville være glædeligt, om vi ved næste års betænkningsafgivelse vedrørende tillægsbevillingslovforslaget ville kunne slå op på siderne og se, at nogle forslag var gennemført minus fremskridtspartiet, minus venstre, minus det konservative folkeparti. Det ville være en rigtig udvikling, og måtte de konservatives og venstres ønsker gå i den retning, så skal vi byde dem velkommen.

Men det nytter altså ikke noget, hr. Poul Schlüter, at man meddeler til dagspressen, at man vil gennemføre offentlige besparelser, og når man så skal ud og lave det egentlige arbejde og få dem gennemført i finansudvalget, så stemmer man for de ønsker, som venstrefløjnen i socialdemokratiet har presset hr. Anker Jørgensen til.

Palle Simonsen (KF):

Vi er naturligvis meget bærede over, at fremskridtspartiet interesserer sig så meget for, hvad vi gør med hensyn til afstemningerne i finansudvalget.

Jeg vil gerne gøre hr. Glensgård opmærksom på, at jeg vil stemt imod en række aktstykker, og jeg vil også gerne gøre hr. Glensgård opmærksom på, at vi naturligvis på en række områder stemmer for aktstykker inden for de rammer på finansloven, som vi har stemt for. Derom kan der da ikke være nogen tvivl. Vi er – heldigvis, vil jeg sige – betydeligt mere nuancerede. Vi har det nemlig ikke som fremskridtspartiet, at vi kan klare os med et gummistempel, hvorpå der står, at fremskridtspartiet har stemt imod, for det er jo det, der er fremgangsmåden i finansudvalget. Det er naturligvis rigtigt, at vi har stemt

[Palle Simonsen]

for bevillinger på en række områder, fordi det er inden for de rammer, som finansloven foreskriver, og som vi har stemt for.

Vi ønsker at bremse udgifterne, og det har vi lagt kontante forslag frem om, som ikke har kunnet få flertal her i folketinget. Men det nytter ikke, at hr. Glensgård kommer og klandrer os for, at vi ved stillingtagen til ganske almindelige områder, hvor der skal ske forbedringer, stemmer for. Naturligvis vil vi fortsat gøre det.

Glensgård (FP):

Jeg håber naturligvis heller ikke, at hr. Palle Simonsen har noget imod, at vi bemærker, hvordan det konservative folkeparti arbejder i finansudvalget.

Jeg vil godt sige til hr. Palle Simonsen, at selv om et flertal i folketinget har vedtaget en finanslov med bestemte rammebevillinger, er det jo ikke nødvendigt, at det konservative folkeparti er med til at bruge de bevillinger. Eksempelvis har det konservative folkeparti været enigt med fremskridtspartiet i, at tillægsbevillingsreserven skulle skæres ned. At vi ikke kan komme igennem i folketinget med en nedskæring af tillægsbevillingsreserven, behøver naturligvis ikke at medføre, at det konservative folkeparti positivt medvirker til at udfylde tillægsbevillingsreserven.

Jeg vil også godt sige til hr. Palle Simonsen, at når det konservative folkeparti eksempelvis her i folketinget fremsætter forslag om ændring af måden, hvorpå vi yder u-landshjælp, så nytter det ikke ret meget, at det konservative folkeparti, når forslaget kommer op i finansudvalget, stemmer imod den måde, som man selv har anvist at pengene skal bruges på. Jeg kan være uenig med hr. Palle Simonsen om, at der skal bruges så mange penge til u-landshjælp, men det er hr. Palle Simonsens ret at have den opfattelse, at det skal der. Når regeringen efterkommer det konservative folkepartis ønske om at ændre måden, pengene bruges på, i retning af konservativ politik, så stemmer det konservative folkeparti imod sine egne ønsker i finansudvalget.

Hr. Palle Simonsens politik interesserer mig, men hr. Palle Simonsen må være enig med mig i, at det er vigtigt, at vælgerne kan regne med, at det, som et parti siger den ene dag, står det også ved den næste dag. Hvis

hr. Palle Simonsen ikke er af den opfattelse, så skal han fortsat arbejde i folketingets finansudvalg, som han hidtil har gjort.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

Det er en kort bemærkning til kommentaren om, at man skal kunne stole på det, der bliver gjort. Jeg ønsker ikke at gå ind i en videre debat med hr. Glensgård omkring disse ting, men der er én ting, jeg godt vil nævne.

Jeg glæder mig til den dag, aktstykket om Johannesskolen, som nu er fremsat i form af et forslag til folketingsbeslutning, kommer til afstemning her i folketingssalen, for så vil vi nemlig få afsløret, at selv om fremskridtspartiet søger at opkaste sig som hjælpere for Johannesskolen, så bliver gummistemplet anvendt én gang til. Og det er ikke i overensstemmelse med det at holde, hvad man har lagt op til.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Aktstykket om Johannesskolen har ganske rigtigt været til behandling i finansudvalget. Hvis aktstykket om Johannesskolen var gået igennem finansudvalget og vi skulle have taget stilling til det på det tidspunkt, så ville fremskridtspartiet have stemt imod det – ingen diskussion om det. Det er højst tænkeligt, at vi vil gøre det samme, når det radikale forslag kommer til afgørelse i folketingssalen, men det har fremskridtspartiets folketingsgruppe som sådan ikke taget stilling til. Det kan godt ske, at fremskridtspartiets folketingsgruppe tager en anden stilling til det radikale forslag, og derved vil jeg få en næse af mit eget parti. Det må jeg leve med. Det er nu engang sådan, at når vi sidder i finansudvalget og skal tage stilling til en række aktstykker og gør det på partiets vegne, så kan vi ikke komme til vores folketingsgruppe med samtlige aktstykker. Det vil hr. Palle Simonsen sikkert give mig ret i. Hvis min folketingsgruppe tager en anden stilling, end jeg ville have taget i finansudvalget, så må jeg indkassere en næse i min folketingsgruppe. Men det kan jeg godt leve med.

Askjær Jørgensen (FP):

[Askjær Jørgensen]

Når hr. Palle Simonsen er så venlig at snakke om noget, der har med gummi at gøre, så er man nødt til at have slået fast, hvem der arbejder med noget gummielastikum. Det er således, at vi kender et par partier, som vi egentlig godt ville samarbejde med her i denne sal, og der er en del diskussion om, hvorvidt vi skal samarbejde med dem.

Men dér, hvor gummiet eksisterer, er i afstanden mellem, hvad disse partier siger offentligt, og disse partiers reelle handlinger. De faktiske kendsgerninger er, at hverken venstre eller konservative har stemt nej til så meget som i alt 2 pct. af det offentlige forbrug. Under 2 pct. af det samlede offentlige forbrug har man været i stand til at sige nej til. Når jeg tager fat på det med procenterne, er det, fordi hr. Palle Simonsen snakkede om en række aktstykker. Helt konkret er det således, at hverken venstre eller konservative har haft mod og mandshjerte til at sige nej til, hvad der samlet andrager 2 pct. af det offentlige forbrug. Sådan kan man gøre aktstykkerne op.

Derfor er det, når man snakker om, at man vil spare så meget, i offentligheden, i pressemeddelelser osv., hyklerisk tale, og derfor er der en masse elastik imellem det, man siger i offentligheden, og det, man reelt står for. Hvis vi skal have et loyalt samarbejde, så er der nogle partier, der må lære, at man skal handle ens, både når det drejer sig om afstemninger, og når man udtaler sig i pressen.

Flygaard (DR):

Det er min opfattelse, at fremskridtspartiet ikke er enig i sagen om Johannesskolen. Men i øvrigt har andre ikke behov for støtte fra fremskridtspartiet i denne sag. Sagen skal nok vise sig at kunne blive klaret på anden måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges, idet 109 stemte for, 22 imod; 9 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven.

(Lovforslag nr. L 105. Fremsat 24/1 80. Første behandling 31/1 80. Betænkning 29/2 80. Anden behandling 11/3 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Brixtofte (V):

Det forslag, vi nu skal tage stilling til, indeholder en række forbedringer i forhold til det skadelige indgreb, regeringen gennemførte i december over for dem, der har aftalt pensionsbeskatningsordninger. Venstre kan ikke stemme imod et forslag, der indeholder forbedringer, selv om det er forbedringer af en dårlig lov. På den anden side griber man fortsat ind i de eksisterende aftaler og ordninger, og man skader fortsat den private opsparing. Derfor kan vi heller ikke stemme for. Vi overlader det til de partier, der har stemt dette skadelige indgreb igennem, at lave de småforbedringer, der skal til, men vi vil selv hverken have lod eller del i det.

Gammelgaard (KF):

Lovforslaget indeholder visse lempelser i forhold til den skærpelse af kapitalpensionsbeskatningen, som folketingsflertallet vedtog i december. Hele den tilbagevirkende kraft er imidlertid ikke taget ud af lovforslaget. Vi må erkende, at der endnu ikke er flertal herfor i folketinget.

Da vi imidlertid ikke vil forhindre selv mindre forbedringer af pensionsbeskatningsloven, vil det konservative folkeparti i dag undlade at stemme. Vi vil fortsat arbejde på afgørende at få ændret det indgreb, der har ødelagt fremtiden for så mange danske familier.

Glistrup (FP):